

Minulosť školy

Chodenie do školy a učenie je pre našu budúcnosť veľmi dôležité, aj keď si to niekedy neuvedomujeme. Škola nás má naučiť zodpovednosti, logicky rozmyšľať, samostatnosti a tiež základné vedomosti, ktoré budeme potrebovať celý život. Úloha školy je taká istá, ako keď do nej chodili aj moji rodičia.

Moja mama chodila osem rokov na tú istú základnú školu ako ja. Vtedy bola povinná školská dochádzka osem rokov, deviata trieda bola dobrovoľná pre tých, ktorí sa napríklad nedostali na stredné školy. Internet ani počítače neboli, dokonca málokto mal počítač doma, preto referáty musela robiť vyhľadávaním z viacerých odborných kníh, čo bolo ťažšie a dlhšie to trvalo, ako keď my si nájdeme potrebné informácie na internete. Moja mama sa učila jeden cudzí jazyk od piatej triedy a druhý si zvolila až v ôsmej triede ako voliteľný predmet. Nemali informatiku, etickú výchovu, ale pestovateľské práce a predmet, na ktorom sa učili dievčatá šiť na šijacom stroji a variť.

Rozdiel bol aj v známkovaní. Mama celú základnú školu dostávala známky a my od druhého stupňa máme percentuálne hodnotenie, o ktorom si myslím, že je prísnejšie a bola by radšej, keby sme mali klasické známky. Taktiež vtedy nemusela snímať svoj príchod a odchod zo školy, nebola internetová žiacka knižka a rodičia nemali taký dobrý prehľad o vyučovaní ako majú dnes.

Rada spomína na hodiny hudobnej výchovy, na ktorej ich učiteľ naučil hrať na rôzne hudobné nástroje. Stala sa z nich hudobná trieda, ktorá vystupovala pri rôznych školských podujatiach alebo hrávali dôchodcom.

Na školu má pekné spomienky. Páčil sa jej prístup učiteľov k žiakom, ktorým záležalo na tom, aby ich čo najviac naučili. Našla si aj veľa kamarátov, s ktorými zažila veľa zábavných príhod, na ktoré spomína aj dnes.

Bartošová Natália

7.B